

26 sentyabr / 2020

Qəşəm
İsabayfi

Gorba-gor

Deyirlər:-Niyə təzə paltar almırsan,
Qorxursan kasıb düşsən?!

Deyirəm:- Təzə paltar nəyəm lazım?!
Yengibar bibliotekunun sözü olmasın,
Kürdəmir yemişi kimi qoonomuşam -
Dəyib ötmüşəm,
Bıçaq vur - curr... ələyim.
Bilmirəm qabaqda nə gözləyir məni,
Bilirəm ey... amma haçandı, onu bilmirəm!
Cındırı çıxana qədər köhnələrimi geyəcəm,
Məndən sonra niyə aparıb versinlər məscidə!
Dəli-qudurmuşun biri də
Götürüb təpəşdirə əyninə,
O yan-bu yan yerinə oturmayanda,
Üstəlik dalmıca nəmər də göndərə:
-Gorba-gor!

Şuşanın dolması

Şuşalı Səid Hacıyevin əziz xatirəsinə.

Hər Xırdalan qəbiristanlığının
Yanından keçəndə,
Səid müəllim yadına düşür, -
Təbəssüm qonur üzümə.
Səid Hacıyevi deyirəm,
Mədəniyyət Nazirliyinin
Musiqi Metod-Mərkəzinin rəisiydi.
Gördüyü işin
Pozulmayan səhmanı olardı,
Kərgüzarlıq sənətini özü yaratmışdı sanki! -
On il əvvəl in məktubunu istəsoydu,
On daqiqəyə tapıb qoyardı ovcuna.
Erməni-rus birləşmələri
Şuşanı zəbt etdikdən sonra,
Ayrılıq acısını xatirələrlə soyudardı, -
Bir dəfə də dedi:
-Bizim Şuşada ələ dolma bükərdilər,
Yağ, istiotu "baş deyincə" dan da o yana.
Hünərli oğulsan,
Ye, görüm, necə doyursan!
Bir mollamız vardı,
Qəbiristanlığa girib,
"Fateh" verən kimi üz tutardı qəbir əhlinə:
-And olsun Allaha,
Əcəliniz Haqdan gəlməyib, ay şuşahlar,
Şuşanın dolması öldürüb sizi!
Hər Xırdalan qəbiristanlığının
Yanından keçəndə,
Səid Hacıyev yadına düşür, -
Təbəssüm qonur dodaqlarına.
Sonra da ah çəkirəm:
-Qəbrin nurla dolsun, Səid müəllim!

Pay-püşk...

Orden, medal, fəxri ad... -
Dəyərdən düşdü -
Pay-püşkdü...

İnsan

Bir səhər ayılıb görək ki,
İnsanlar sevinc içindədi, -
Çarəsi tapılıb koronavirusun!
Dərindən nəfəs ala...
Sonra da başlayaq
Bir-birimizin ötinə yeməyə.

Yaş ötdükcə...

Yaş ötdükcə, dəyərdən düşür insan,
İllah da ki, əlin aşağı ola.
Qardaşım oğlu Elnurun
Ana babası İkrəm müəllim
80-ni keçəndə dördüni açdı mənə:
-A kişi, ələ bil heç kimi lazım deyilsən,
Ələ bil artıqsan daha!
Nə adamlara maraqlısan,
Nə də, nəüzibillah, Allaha!

Yaş ötdükcə, dəyərdən düşür insan,
İllah da ki, əlin aşağı ola.
O günü Kəlbəcərlə dostum
Usta Zöhrab gəlmişdi bizə:
-Bərdəyə gedirəm, müəllim,
Nə ürəyindən keçir, alın götürir sızə?
-Zöhrab, mənə bir yaşlı xoruz alarsan.
-Necə yaş olsaydı, müəllim?!
Oğul nəvəm Qaşəm-Şəm
Mənəli-mənəli mənə süzüb,
Lappadan dedi:
-72!
Çəp-çəp üzünü baxdım:
-Adə, köpəyoğlu,
Xoruzun yaşını soruşur ey, Zöhrab əmin,
Səni özümə vəkil eləmişəm, nadi?!

Bələ-bələ gedəcəm...

70-i keçəndə 80-ni yedi gözərim,
80-ni bastalayanda, yaqın 90-ı yeyəcəm,
90-nun dalından dəyəndə 100-ü...
100-ü bürüb-bükəndə 110-u...
110-un aşının suyunu verəndə 120-ni...
Bələ-bələ gedəcəm, -
Qurdnan qiyamətəcəm!

Şeyxin Nobeli

Deyirlər, Nobələ təqdim etdiklər Şeyxi, -
Şeyx Allahşükür Paşazadəni,
Nobel Slih Mükafatına.
Bu xəbər od qoyub
Başda katalikos olmaqla
Bütün ermənilərin zətnə!

Kişinin adresinə qara-qura deyiblər,
"Şeyx hara - Nobel hara?!" deyiblər.

Biz özümüz də yaxşı bilirik,
Şeyx bizdən də yaxşı bilir - arif adamdı,
Onun sevinci yan düşə bilməz gözümüzdən,-
Ermənilərin diş batmaz Şeyxa,
Şeyx göz-qulaq olsun özümüzdən!